

מסכת פאה

פרק ז'

א. כל זית ניטש לו שם בשדה, אפילו קיזית הנטופה בשעתו, ושבחו, איןו שכחה. בפה דברים אמורים, בשמו ובמעשיו ובמקוםו. בשמו, שהיה שפכוני או ביישני. במעשיו, שהוא עושה הרבה. במקומו, שהוא עומד לצד הגת או לצד הפרצה. ושאר כל הזרעים, שניהם שכחה, ושלשה איןו שכחה. רבי יוסי אומר, אין שכחה לזרעים:

ב. זית שנמצא עומד בין שלוש سورות של שני מלכים ושבחו, איןו שכחה. זית ניטש בו סאותם, ושבחו, איןו שכחה. בפה דברים אמורים, בזמן שלא התחיל בו. אבל אם התחיל בו, אפילו קיזית הנטופה בשעתו, ושבחו, יש לו שכחה. כל זמן ניטש לו תחפיו, יש לו בראשו. רבי מאיר אומר, משלילה המחייב:

ג. איךו פרט, הנקשר בשעת הבצירה. היה בוצר, עקץ את האשכול, הסבך בעלים, נפל מיד לארץ ונפרט, הרי הוא של בעל

הַבִּתָּה. הַמְגִיחַ אֶת הַכְּלָלָה פְּמַת הַגֶּפֶן בְּשֻׁעָה שֶׁהוּא בּוֹצֵר, הַרְיָה זֶה גּוֹזֵל אֶת הַעֲנִים, עַל זֶה נִאָמֵר (משלי כב) אֶל תִּסְגַּג גָּבוֹל עֲוֹלִים:

ד. אַיְזָה עֲוֹלָת. כָּל שְׁאיָן לְה לֹא כְתִּפְ וְלֹא נְטִיף. אִם יָשׁ לְה כְתִּפְיָה או נְטִיף, שֶׁל בַּעַל הַבִּתָּה, אִם סְפִיק, לְעֲנִים. עֲוֹלָת שֶׁבְּאַרְכָּבָה, אִם גְּקָרָאת עִם הַאֲשָׁכָול, הַרְיָה הִיא שֶׁל בַּעַל הַבִּתָּה, וְאִם לֹא, הַרְיָה הִיא שֶׁל עֲנִים. גַּרְגָּר יְחִידִי, רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, אֲשָׁכָול. וְחַכְמִים אָמְרִים, עֲוֹלָת:

ה. הַמִּדְלָל בְּגַפְנִים, כִּי שֶׁמֶן שֶׁהוּא מִדְלָל בְּתוֹךְ שֶׁלוֹ, כִּי הוּא מִדְלָל בְּשֶׁל עֲנִים, דָּבְרִי רַבִּי יְהוֹדָה. רַבִּי מַאֲיר אָמֵר, בְּשֶׁלוֹ הוּא רְשָׁאי, וְאִינוּ רְשָׁאי בְּשֶׁל עֲנִים:

ו. כְּרֶם רְכָעִי, בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, אֵין לוֹ חָמֵש, וְאֵין לוֹ בְּעוֹר. בֵּית הַלְּל אָמְרִים, יָשׁ לוֹ. בֵּית שְׁמָאי אָמְרִים, יָשׁ לוֹ פְּרַט וְיָשׁ לוֹ עֲוֹלָות, וְעֲנִים פּוֹדִין לְעַצְמָן. וּבֵית הַלְּל אָמְרִים, כָּלּוּ לְגַת:

ז. כְּרֶם שְׁכָלוֹ עֲוֹלָות, רַבִּי אַלְיעָזָר אָמֵר, לְבַעַל הַבִּתָּה. רַבִּי עַקְיָבָא אָמֵר, לְעֲנִים. אָמֵר רַבִּי אַלְיעָזָר, כִּי תְּבָצֵר לֹא תְּעוֹלֵל (דברים כד), אִם אֵין בְּצִיר, מִנֵּנוּ עֲוֹלָות. אָמֵר לוֹ רַבִּי עַקְיָבָא, וּכְרֶמֶת לֹא תְּעוֹלֵל (וַיָּקֹרֶא יְטָ), אֲפָלוּ כָּלּוּ עֲוֹלָות, אִם כֵּן לְמַה נִאָמֵר כִּי תְּבָצֵר לֹא תְּעוֹלֵל, אִין לְעֲנִים בְּעֲוֹלָות קָדֵם הַבְּצִיר:

ח. הַמְקֹדֵשׁ כִּרְמוֹ עַד שֶׁלָּא נֹדַעַו בּוֹ הַעוֹלָלוֹת, אֵין הַעוֹלָלוֹת
לְעֲנֵנִים. מִשְׁנוֹדַעַו בּוֹ הַעוֹלָלוֹת, הַעוֹלָלוֹת לְעֲנֵנִים. רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר,
יְהִנֵּנוּ שְׁכָר גְּדוּלָיו לְהַקְדֵּשׁ. אֵיזֶה הִיא שְׁכָחָה בְּעָרִים, כֹּל שֶׁאִינּוּ יְכֹל
לְפַשְׁט אֶת יָדוֹ וְלִטְהָה, וּבְרָגְלִיות, מִשְׁיָעַבָּר הַיְמָנָה: